

(अस्याः पर्यायाः यथा ।

“स्युक्ताह्क ब्राह्मणी देवी मन्त्रमाला लता वधुः ।

समुद्रान्ता वधुः कोटिवर्षा लङ्गोपिकेत्यपि” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

गणाद्यास्याः स्युक्ताशब्दे ज्ञेयाः ॥)

कोटिशः, पुं, (कोट्या अग्रेण श्रुति नाशयति चूर्णकरोतीत्यर्थः । कोटि + शो + कः ।) लोष्ट-
भङ्गसाधनमुद्गरः ॥ इति भरतः ॥ मङ्ग इति ख्यात
इति केचित् । तत्पर्यायः । लेष्टभेदनः २ । इत्य-
मरः । २ । ६ । १२ ॥ लेष्टभः ३ कोटिशः ४ । इति
रत्नकोषः ॥ लेष्टभेदी ५ चूर्णदण्डः ६ लोष्टभङ्गा-
र्यमुद्गरः ७ । इति शब्दरत्नावली ॥ लोष्टभः
८ । इति जटाधरः ॥ (कोटिरस्यास्तीति लोमा-
दित्वात् शः । कोटियुक्ते, त्रि ॥ वासुकीवर्णश्रीय-
नागविशेषः । यथा, महाभारते । २ । ५७ । ५ ।
“कोटिशो मानसः पूर्णः शूलः पालो हृषीमकः” ॥)
कोटिशः, [स्] व्य, (कोटि + वारार्थे चशस् ।)
कोटिः कोटिः । इति व्याकरणम् ।

(यथा, रघौ । २ । ४६ ।

“गाः कोटिशः सप्रश्रयता घटोभ्रो” ॥)

कोटी, स्त्री, (कुट + “सर्वधातुभ्य इन्” । उणां
४ । ११७ । इति न ततो वा डीप् ।) खड्गादेर-
ग्रभागः । इत्यमरटीका ॥ एकांशाकम् । इति
शब्दरत्नावली ॥ कोटिसङ्ख्या । इति लिङ्गादि-
संग्रहटीकायां भरतः ॥ (यथा, महाभारते ।
७ । जयद्रथवधपर्वणि । ८७ । ३० ।

“प्रतोदैश्चापकोटीभिर्हृद्भारैः साधु वाहितैः ।

कृशापाण्याभिघातैश्च वाग्भिरग्राभिरेव च” ॥)

कोटीरः, पुं, (कोटीभिः ईरयति प्रेरयति ।
कोटी + ईर् + शिच् अच् ।) जटा । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, आनन्दलहरीम् । ३० ।

“किरीटं वैरञ्चं परिहृत् पुरः कौटभभिदः

कौटोरेकोटीरे खलसि जहि जम्भारिसुकुटम्” ॥)

किरीटम् । इति हेमचन्द्रः ॥

कोटीवर्षः, स्त्री, (कोटीसङ्ख्याकानि वायाद्यस्त्राणि
विपक्षान् प्रति वर्षन्ति अत्र । कोटी + वृष् +
अप् ।) वाणपुरम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (इदानीं
देवीकोट इत्याख्यायाख्यायते ॥)

कोटीवर्षा, स्त्री, (कोटीं कौटीर्वा वर्षति माधुर्यादि-
खादम् । वृष् + अच् + टाप् ।) कोटिवर्षा । इति
शब्दरत्नावली । पिडिङ्ग शाक इति भाषा ॥

कोटिशः, पुं, (कोटीं लोष्टादीनां कोटीसंख्यां श्रुति
चूर्णयतीति । कोटी + शो + कः ।) कोटिशः ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥

कोट्टं, स्त्री, (कुट्टते विपक्षोऽस्मिन् अत्र वा ।
कुट्ट + अधिकरणे घञ् । निपातनात् गुणः ।)
दुर्गम् । इति हेमचन्द्रः । केल्ला गड़ इत्यादि
भाषा ॥

कोट्टः, पुं (कुट्टन्ते शत्रवोऽत्र । कुट्ट क्ते + घञ् ।
निपातनात् गुणः ।) दुर्गपुरम् । इति लिङ्गादि-
संग्रहे अमरः ॥

कोट्टवी, स्त्री, दुर्गा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ नम्रा

स्त्री । इति शब्दरत्नावली ॥ नम्रमुक्तकेशी नारी ।

“या तवासा मुक्तकेशी कोट्टवी नमिका च सा” ॥

इति जटाधरः ॥ (कोट्टं कुट्टनं क्तेन स्वपुत्रस्येति

यावत् वाति हिनस्ति निवारयतीत्यर्थः । यद्वा,

कोट्टे कुट्टने संयमे स्वसुतस्य रक्षार्थं वाति

गच्छतीति । कोट्ट + वा गमनहिंसयोः + कः

गौरादित्वात् डीष् ॥) नम्रा स्त्रीरूपिणीदुर्गा ।

“तन्माता कोट्टवी नाम नम्रा मुक्तशिरोरुहा ।

पुरोऽवतस्थे कृष्णस्य पुत्रप्राणरिरक्षया” ॥

इति भागवते । १० । ६३ । २० ॥

(नदीयं स्वयमाद्याशक्तिरूपिणी दुर्गा किन्चस्याः

लम्बाख्योऽष्टमो भागः । यथा, हरिवंशे वाण-

कृष्णयुद्धे १२२ अध्याये २२-२३ ।

“व्याधिमाने चक्रे तु क्षणेन प्रतिमौजसा ।

कुमाररक्षणाथीय बिभ्रती सुतनुं तदा ॥

दिग्वासा देववचनात् प्रातिष्ठत्तत्र कोट्टवी ॥

लम्बा नाम महाभागा भागो देव्यास्तथाष्टमः ।

चित्राकनकशक्तिस्तु सा च नम्रा स्थितान्तरे” ॥)

कोट्टवीपुरं, स्त्री, (कोट्ट्याः पुरम् ।) वाणपुरम् ।

इति शब्दरत्नावली ॥

कोट्टारः, पुं, (कुट्ट + आरक्प्रत्ययः ।) एषोदरात्

साधुः । कोट्टं कोटं दुर्गमित्यर्थः ऋच्छति प्राप्नोति ।

कोट्ट + ऋ + “कर्म्मण्यङ्” । इति अच् ।) नागरः ।

कूपः । पुष्करिण्याः पाटकाः । इति मेदिनी । दुर्ग-

पुरम् । इति लिङ्गादिसंग्रहटीकायां भरतः ॥

कोटः, पुं, (कुटि + अच् निपातनात् नलोपे साधुः ।)

चक्राकारकुष्ठरोगः । तत्पर्यायः । मण्डलकम् २ ।

इत्यमरः । २ । ६ । ५४ ॥ दुश्चर्मा इत्यदोषः ४

चर्मदूषिका ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥ तस्य लक्षणं

यथाह माधवकरः ।

“असम्यग्भवमनो दीर्घपित्तक्षेष्माण्ननिग्रहैः ।

मण्डलानि सकण्डूनि रागवन्ति बहूनि च ।

उत्कोठः सानुबन्धश्च कौट इत्यभिधीयते” ॥

अन्यच्च । “वरटीदृष्टनिकाशः कण्डूमान् लोहितो-

ऽक्षकफपित्तात् । क्षणिकोत्पादविनाशः कौट

इति निगद्यते तज्ज्ञैः” ॥ इति रत्नितः ॥

(अस्य चिकित्सा यथा, वैद्यकचक्रपाणिंसंग्रहे

श्रीतपित्तोदरद्वैतार्थकारे ।

“अग्निमग्ध्यभवं मूलं पित्तं पीतञ्च सर्पिषा ।

श्रीतपित्तोदरद्वैतार्थकोटान् सप्ताहादेव नाशयेत् ॥

उदरद्वैतार्थं क्षिप्याच्चपि कौटरोगे समासतः ।

सर्पिः पीत्वा मन्त्रातिक्तं कार्यं शोणितमोक्षणम्” ॥)

कोटारः, पुं, (कुण्यते क्षिद्यतेऽसौ । कुट + अरप्र-

त्ययः ।) अङ्गोठच्छः । इति राजनिर्घण्टः ॥

आँकोड़ इति भाषा ॥

कोटरपृष्ठी, स्त्री, (कोटरस्य पृष्थमिव पृष्थमस्याः ।

कोटरपृष्थ + डीप् ।) रजदारकः । इति राज-

निर्घण्टः ॥ (रजदारकशब्देऽस्या गुणादयो

ज्ञातव्याः ॥)

कोणः, पुं, (कुण्यति वाद्ययन्त्रेण कुण्यति वाद्ययतीति

वा । कुण्य शब्दे + करणे घञ् । कर्त्तरि + अच्

वा ।) वीणादिवादनम् । भेरीप्रभृति यन्त्रवाजाइ-

वार काठी इति भाषा ॥ (यथा, रामायणे
२ । ७१ । २६ ।

“भेरीमृदङ्गवीणानां कोणसंघटितः पुनः” ॥)

अस्त्रादेरग्रभागः । तत्पर्यायः । पालिः २ अश्विः

३ कोटिः ४ । इत्यमरः । २ । ८ । ६३ ॥ (यथा,

कादम्बर्याम् । “कनक कोणैरभिहृत्यमानः” ॥)

वाद्यप्रभेदः । मृदादेरेकदेशः । (यथा, कथा-

सरित्सागरे । १६ । ३३ ।

“समृद्धस्याङ्गे तेन चत्वारः स्वर्णपूरिताः ।

कुम्भाश्चतुर्षु कोणेषु निगूढाः स्थापिता भुवि” ॥)

लगुङः । इति मेदिनी । मङ्गलग्रहः । इति हेम-

चन्द्रः ॥ शनिः । इति विश्वः ॥ दयोर्दिशोर्भन्ध-

भागः । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य विवरणं

विदिक्शब्दे द्रष्टव्यम् ॥ (कोणमात्रम् । यथा,

तन्त्रसारे ।

“विन्दुचिकोणवसुकोणदशार्युग्मम्” ॥)

कोणकुणः, पुं, (कोणे मत्स्यैकदेशभागे कुण्यति

विचरतीति । कुण्य + अच् ।) उल्कणः । इति

हेमचन्द्रः ॥ उकुण इति भाषा । (मल्लम् ।

कारपोका इति भाषा । खट्वाण इति हिन्दी-

भाषा ॥)

कोणिः, त्रि, (कुण्य + “सर्वधातुभ्य इन्” । उणां ४ ।

११७ । इति इन्/बाहुलकात् गुणः ।) कुणिः ।

इत्यमरटीका ॥ कोपा इति भाषा ॥

कोथः, पुं, (कुण्यते पूतित्वं गम्यते अनेन । कुण्य

पूतित्वे + करणे घञ् ।) नेत्ररोगभेदः । कथो

इति भाषा । (कुण्यति गुदं क्षिणोति । कुण्य

कर्त्तरि अच् ।) गुह्यक्षयकारकभगन्दर रोग-

विशेषः । यथा, सुश्रुते ।

“मूत्रेण मांसमुल्लेखेन यदक्षिणक्षयमन्नेन सहान्धव-

हृतं यदाग्राहपुरीषोन्मिश्रमपानेनाधः प्रेरितं

असम्यगुपतं गुदं क्षिणोति तत्र क्षतनिमित्तः

कोथ उपजायते” । भावे घञ् । गलनम् । यथा,

तत्रैव ।

“तस्मिन् क्षते पूयस्थिरावकौण्मांसकोथे

भूमाविव जलसिक्तायां क्षमयो जायते” ॥)

श्रुतिरे मथिते च त्रि । इति मेदिनीकर-

हेमचन्द्रौ ॥

कोदण्डः, स्त्री, (कु शब्दे + विच् । कौः शब्दायमानो

दण्डोऽस्य ।) धनुः । इत्यमरः । २ । ८ । ८३ ॥

(यथा, भागवते ३ । २१ । ५२ ।

“विस्मृज्य चण्डकोदण्डो रथेन प्रासयन्नघान्” ॥)

कोदण्डः, पुं, (कोदण्डं धनुः तत्सदृशमाकारो विद्यते

अस्य । अर्ध आदित्वादच् ।) भूः । जनपदविशेषः ।

इति मेदिनी ॥

कोद्रवः, पुं, (कु + विच् । कौः सन् द्रवतीति । कु +

अच् । द्रवः । कौ द्रव इति कर्मधारयः । केन

वायुना द्रवति वा एषोदरात् पूर्वस्य ओकारा-

देशे साधुः ।) धान्यविशेषः । कोदो इति भाषा ।

तत्पर्यायः । कोरदूषः २ । इत्यमरः । २ । ६ । १३ ॥

कुद्रवः ३ । इति तट्टीका ॥ कुदालः ४ मदनायकः

५ कोद्रवः ६ कोरदूष्कः ७ । इति शब्दरत्नावली ॥